

93. O, min Carl Gustaf.*

(Ur "I sjunde himlen!")

Vals.

Kär - lek, kär - lek, him - mels - ka lå - ga, dig jag, dig jag
 äg - nar min sång. Du som, du som skän - ker mig plå - ga, men som
 li - sar på sam - ma gång. O, Carl Gu - staf, lju - va Carl Gu - staf,
 du som har kär - lek mig lärt! _____ O, Carl Gu - staf,
 lju - va Carl Gu - staf, Gud vad ditt namn är mig kärt! _____

Tuvan, tuvan tätt under linden
 skönt, så skönt, man vilar uppå,
 men, ack, men att få luta kinden
 mot sin vän är bättre ändå.

O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
 kärlekens tuva du är.
 O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
 Jesses, så skönt det är där!

Blomman, blomman vaggar på stängeln,
 doftar, doftar gör hon också,
 likväl, likväl vännen, den ängeln,
 doftar mer än blomman ändå.

O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
 vållukter kring dig du strör.
 O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
 du är mitt hjärtas odör! (1902)